

[Jytte Andersen]

man skulle overlade det til kommunerne, hvor mange penge de i de lokale fællesskaber synes der var brug for til tværgående aktiviteter. Det vil vi i hvert fald gerne arbejde for i udvalget.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja, så skal det altså laves om til, at jeg synes, at det, som de etablerede institutioner laver, er stift, kedeligt og fastlåst. Det har jeg naturligvis ikke sagt et ord om. Jeg har ikke sagt – for det mente jeg ikke var nødvendigt – at der er gjort et meget stort og værdifuldt arbejde også inden for det etablerede. Men jeg er fuldstændig sikker på, at det etablerede nemt kan blive for etableret, hvis der ikke udefra kommer nogle ideer, nogle tanker, nogen kreativitet, der er lidt anderledes.

Det er derfor, jeg beklager, at man i Socialdemokratiet desværre også, kan jeg forstå, nu vil svigte alle de mennesker, der har arbejdet så aktivt, så positivt og så kreativt med nye projekter ude omkring i kommunerne. Dem skal der være plads til på en anden måde, end der er til de etablerede institutioner, som helt klart er nødt til at arbejde med forskellige projekter med faste rammer for deres aktiviteter.

Så vil jeg gerne sige, at tilskudstækning vil der altid være. Tilskudstækning var der vel også, da nogle af de nye projekter blev startet, men de blev til, fordi man vidste, at man kunne få økonomisk hjælp til at gennemføre nogle nye ideer, og det skal man vel ikke skælde folk ud for. Tilskud kan være en nødvendig tilskyndelse til at tage noget nyt op.

(Kort bemærkning).

Stillingen (SF):

Det, der bringer mig herop, er igen hr. Helge Sanders 5 pct., som det nu er blevet til.

Jeg vil gerne lige starte med at sige – nu er der jo mange foreningsrepræsentanter – at det er da helt utroligt, som vi er ved at falde over hinanden for at rose de foreninger. Det er da kun godt; bare vi så også ville hjælpe foreningerne i praksis fremover gennem den kommende lovgivning.

Jeg ved godt – og foreningerne ved også godt – hvordan SF har det med hensyn til foreninger. Det behøver vi slet ikke at tale mere om. Jeg vil hellere taler mere om, at jeg synes, det er

ubehageligt, når fru Eva Møller og andre taler om tilskudstækning. Det er for mig at se et negativt værdiladet ord. Det synes jeg i hvert fald ikke man bør bruge.

Så vil jeg gerne lige sige, at disse 10 pct. – som det forhåbentlig bliver, når vi bliver færdige med forhandlingerne – jo ikke bliver smidt ud i grøften eller bliver brændt af, altså bogstaveligt talt brændt af, det er jo penge, der bliver brugt. Og de etablerede foreninger kan udmærket søge om disse penge, det er jo ikke sådan, at pengene kun kan søges til alt det dér farlige, som hr. Helge Sander er så bange for. Og det besynderlige er jo, at midt under denne »falden på halen« for foreningerne, så glemmer i hvert fald et par stykker af de tilstedeværende, hvem der har ønsket at bevare de 10 pct. Det er så mænd de kære foreninger, som I nu gerne vil have ikke skal have de 10 pct. Det er jo foreningerne selv, der har bedt om at fastholde de 10 pct. Det er mærkeligt, at nu må de ikke få dem af en eller anden grund – den tanke kunne man få. Foreningerne ønsker at bevare de 10 pct. Er det ikke rigtigt?

Pia Dahl (FP):

Ministeren har forladt os. Det er jo næsten synd, når jeg nu skal ønske ham tillykke med, at hans hjertebarn har set dagens lys. Men vi ønsker tillykke fra Fremskridtspartiet, selv om barnet efter vores mening ikke er nogen decideret skønhedsåbenbaring og samtidig bærer præg af en noget sammensat natur.

Jeg finder det utroligt, at det virkelig skal være nødvendigt at udfærdige et så digert værk for at tage stilling til, hvordan befolkningen skal fritidsbeskæftiges.

Der er selvfølgelig en del ting, jeg ikke rigtig kan se konsekvensen i. Jeg mener, lovforslaget lægger op til en større kommunal selvbestemmelse, men ikke desto mindre skal det så nøje indskærpes i dette lovforslag, under hvilke omstændigheder dette skal ske.

Fremskridtspartiet havde da hellere set, at kommunerne selv kunne få lov at bestemme det hele. Men vi vil også gerne lade borgerne selv få lov at betale for det. Det kunne der nok komme en hel del god folkeoplysning ud af, fordi den ville blive skabt ud fra de reelle behov, borgerne havde, og ud fra en en betragtning om, at det kommunale fællesskab altså havde en vis del penge at råde over, og så måtte man vælge, hvilke udbrud der skulle være.